UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Dominica quinta. III Sermo. XXXIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

Iaco. iiij. Emundate manus veſtras pec
catores. purificate corda vr̃a duplices aīo
Scḋo in locutiōe Iob. xxxiij. Sententiã
puram labia mea loquent᷑. Prouerbiorũ
xv. Sermo purus pulcerrim⁹ firmabitur
ab illo. Tertio in ōpatiōe. j. Thimo. ij. Ui
ros volo in omī loco orare. leuãtes puras
man⁹. i. ōpationes mũdas hñtes. Secun
do ſubiect⁹ eſt paruulus parentib⁹ ꝑ debi
tam obedientiã. Nihil em̃ tũc differt a ſer
uo. vt dr̃ Gal. iiij. Sic quilibet ſeruus xp̃i
dꝫ eſſe ſubiectus ſuo ſupiori vel ṗlato. vel
parẽtib⁹ carnalib⁹ ſi eos hꝫ. vel ſpũalibus
ſi illos nõ hꝫ. Uñ. j. Petri. ij. dr̃. Subiecti
eſtote omī hũane creature ꝓpter deũ. ſiue
regi q̄ſi ṗcellenti. ſiue ducib⁹ tãq̄ ab eo miſ
ſis. Hoc non aduertunt huſſite heretici. q̄
ſubtrahunt obedientiã ſupiorib⁹. nõ regi.
nõ ṗncipi. non ep̄o. nõ cuicũq̄ ſpũali vl' tẽ
porali dño obedientes. ſed ambulantes ĩ
vanitate cordis ⁊ diſſolutiōe corpis ſui iux
ta voluntatẽ ꝓpriam. Unde Ephe. v. apl's
dicit. Subiecti inuicẽ in timore xp̃i. O cõ
fuſio ipſoꝝ. xp̃s dñs rex celi ⁊ terre ſubie
ctus erat parentib⁹. vt dicitur Luce. ij. Et
põtificib⁹ q̄uis ſceleratiſſimis. ⁊ ſacerdo
tib⁹ iudeoꝝ in his que ad deum erãt. ⁊ im
peratorib⁹ ſoluendo theloneũ pro ſe ⁊ Pe
tro Math. xvij. et faciendo reddere ceſari
que ſua ſũt. Et iſti maledicti omib⁹ ſe ſub
trahunt. Tertio paruulus eſt humilis et
ſuperbire neſcit. ſic quilibet ſeruus chriſti
Unde Math. xviij. Quicũq̄ humiliaue
rit ſe ſicͭ paruulus iſte. h maior eſt ĩ regno
celoꝝ. Unde cuilibet penitenti ꝯſulit Ia
cob⁹. c. iiij. Humiliamini in ꝯſpectu dei et
exaltabit vos. Eccl. iij. Quanto maior es
humilia te in omnib⁹. Bene dicit Iacob⁹
in ꝯſpectu dei. vt ſit humilitas v̄a nõ ficta
vt ex corde ṗcedat. vbi deus intuet᷑. non vt
ypocrite humiliant᷑ coram hominib⁹ tm̃.
Unde et Salomon ait in omnib⁹. non in
vna ōpatione. ſed in omnib⁹. Multi enim
ſunt q̄ et ſi volunt videri humiles in vna
ōpatione non tñ in alia. Et ideo dicit. hu
milia te in omnib⁹. ſcꝫ in potentijs. ſciẽtijs
diuitijs. et ſic de alijs. Quarto eſt paruu
lus modice reputatiōis. Sic quilibꝫ chri
ſtian⁹ nõ debet ſe reputare nec bona ſua ꝓ
aliquo. licet ea alij reputent ꝓ multo. Uñ
licet ipẽ ab alijs exaltatur ⁊ laudat᷑. tñ ipſe
ſe nõ debet exaltare. Hinc eſt q̄ non eſt di
ctum. q̄ exaltat᷑ humiliabit᷑. ſed q̄ ſe exaltat
Ubi ſunt illi qui de nobilitate ſe iactant. q̄
de diuitijs. q̄ de elemoſynis. q̄ de ieiunijs.
de longis orationib⁹ ⁊ omnia ſua reputãt
ꝓ maximo. q̄cquid fecerint. dixerint. cogi
tauerint. Cum tñ xp̃s in tota vita ſua no
luit reputari pro aliq̄. Unde de eo dicitur
Iſa. liij. Nec reputauim⁹ eum. Et Abdie.
Ecce paruulum dedi te in gentib⁹. Con
temptibilis tu es valde. Quia g̃ erãt pha
riſei apud ſe magne reputationis ſuperbi
elati. Sicut patet de vno eoꝝ Luce. xviij
q̄ iactabat ſe de ieiunijs ꝺ decimis ⁊ alijs.
Ideo ꝓpter eoꝝ ꝑuerſam ṗſumptionem ⁊
temeritatẽ abſconſa ſunt eis diuina miſte
ria. iuſto dei iudicio. ⁊ reuelata ſunt diſci
pulis chriſti tanquã paruulis. i. humilib⁹
et cõtemptibilib⁹. nullius apud ſe eſtima
tiōis. Nos ergo ſi volumus vt nobis do
minus voluntatem beneplacitoꝝ ſuorum
aperiat et manifeſtet. ſtudeamus eſſe par
uuli ⁊ humiles. vt ſic ad celeſtem celſitudi
nem vna cũ chriſto peruenire mereamur.
Quod nobis ⁊c.

¶ Dominica quinta. III
Sermo. XXXIII

Venite ad me om
nes qui laboratis et onerati eſtis
et ego reficiam vos. Mathei. xj.
Quoniã vt ait magnus pater Auguſtin⁹
in libro de libero arbitrio. oſtendẽs vnde
ꝓuenit homini pctm̃ in hec v̄ba. Uolũtas
auerſa ab incõmutabili bono. ⁊ ꝯuerſa ad
ꝓprium bonũ. aut ad exterius aut ad infe
rius peccat. Et exemplificat dicẽs. Ad ꝓ
prium ꝯuertit᷑ cum ſue voluntatiſ vult eſſe.
Ad exterius cum alioꝝ ōpa vel queq̄ue
ad ſe nõ ꝑtinent cognoſcere ſtudet. Ad in
ferius cum voluptatẽ carnis diligit. Ex q̄
dicto colligit᷑ q̄ nulſq̄ eſt pctm̃ in hoīe niſi
cũ auertit᷑ a deo ad creat᷑aꝫ. Tũc em̃ efficit᷑
mala volũtas. nõ q2 malum eſt q̄ ſe vertit.
puta illa creat᷑a. ſꝫ q2 ꝑuerſa ē ipa ꝯuerſio.
Inq̄t idẽ Aug⁹. in li. xij. de ciui. dei. Quia
igit᷑ fere oēs hoīes in mũdo auerſi ſunt a
deo ſalutari ſuo. ⁊ vniuerſi poſt ꝯcupiſcen
tias ſuas currũt ad malũ abſq̄ vllo pauo
re. vbi g̃uiter laborãtes onerant᷑ ⁊ multi
pliciter laſſant᷑. vt dr̃ Sapie. v. Laſſati in
quiunt damnati. ſum⁹ in via ꝑditiōis. Iōo
filius dei vnigenit⁹ deſcẽdẽs de ſinu p̄ris

ad terras. cōpatiendo labori ⁊ oneri pctō/
rū. eos reuocare ad ſe a tam miſerabili ſer
uitute ⁊ oppreſſiōe dignat⁹ eſt. Qð factuꝫ ē
cū eo pdicante ꝟbo ſuo dulciſſimo vocan/
do ad ſe pariter ⁊ inuitādo cūctos oppreſ/
ſos a dyabolo. dicebat. Venite ad me oēs
q̄ laboratꝫ ⁊ onerati eſtis ⁊c̄. In ꝟbis iſtis
tria deſcribunt̄. Primo dulcis ammontio
xpi. q̄ oēs ad ſe ꝑperare inuitat. cū dr̄ Veni
te ad me omēs. Scðo deſcribit̄ tedioſa ⁊
miſerabilis afflictio hominū q̄ dyabolus
p pctm̄ eos fatigat. cum dicit̄. qui labora/
tis ⁊ onerati eſtis. Tertio promittitur de
ſiderabilis ⁊ ſolatioſa ꝯſolatio qua ſalua/
tor ad ſe venientes tanquaꝫ ſuos fideles
ſeruos conſolari ſe obligat. cum dicitur.
et ego reficiam vos. ſcilicet cibo eterne fe/
licitatis.

A

Dixi primo q̄ in ꝟbis ꝑmiſ/
ſis pmo deſcri/
bit̄ dulcꝫ āmonitio xpi q̄ oēs ad ſe ꝑperare
inuitat. cū dr̄ Venite ad me oēs. Pulchrū
inuitatoriū ſaluatorꝫ nr̄i q̄ ad ſe veīre am
monet. Dicit āt Robert⁹ holgoth ſup librꝫ
Sapie. c. ij. q̄ in om̄ib⁹ actib⁹ ſiue bellis ſi
ue pacꝫ dulcꝫ eſt āmonitio. ⁊ āmonitio ml̄/
tum iuuat. q2 ſm ꝟba ſua totus exercit⁹ re
gulat̄. Nec ille. Hinc eſt q̄ ſicut Valerius
refert de q̄dā rege q̄ ſemp dixit ſuis militi/
bus Venite. Nunq̄ꝫ auteꝫ dixit Ite. Sic
rex nr̄ xps volens nos animare ⁊ ammo/
nere. facit inuitatoriū dulciſſimū dicens.
Venite ad me omnes. Tria dicit. Primo
ad vitam hortat̄. venite. Scðo terminum
vie oſtendit. ad me. Tertio generali ſentē/
tia nullū excipit. om̄es. Primo ꝰ ad viam
capeſcendā hortat̄ dicens Venite. ſcilicet
a ſtatu culpe ad ſtatuꝫ grē. ⁊ a ſtatu grē ad
ſtatū gl̄e. Venite inq̄t pmo p viā mādato/
rū Math. xix. Si vis ad vitā ingredi ſer
ua mādata. Et Math. xxij. Om̄ia parata
ſunt venite ad nuptias. Et Lu. xiiij. Mi/
ſit ſeruū ſuū dicere inuitatꝫ vt venirent. ſcꝫ
p viā mādatoꝝ. q̄ ēſt via lata ⁊ patēs. Se/
cūdo venite p viā ꝯſilioꝝ. q̄ eſt via ſecurior
⁊ q̄ſi ſemita a latronib⁹ tuta Mat. xix. Si
vis pfect⁹ eſſe vade ⁊ vēde oīa. h̄ eſt dicere.
Si nō vis ſpoliari a dyabolo. nihil habe/
as. Diuitie ſiq̄dē ſunt laque⁹ omnib⁹ ince/
dentib⁹ ad deū. Eo q̄ dicit apl̄s. Qui vo/
lūt diuites fieri incidūt in tēptatiōes et in
laqueū dyaboli. Hinc ps. ait ꝯquerendo.

In via hac q̄ ambulabā. abſcōderunt ſu/
perbi laqueū mihi. Et ſeq̄t̄. Et funes exte
derūt in laqueū. iuxta iter ſcandalū poſue
runt mihi. Scandalū dicit diuitias. quia
multi p eas offendunt̄. Unde dicit Salo
mō. Beatus diues qui inuent⁹ eſt ſine ma/
cula. ⁊ qui poſt aurū nō abijt. nec ſperauit
in pecunie theſauris. h̄ eſt dicere. Beatus
q̄ non fuerit ſcandaliſat⁹ in eis. Multi eī
ꝑpter diuitias perierūt. Sicut patet de di
uite Luce. xvj. Et de alio Luce. xij. Quiſ
omnib⁹ renūciat ꝑpter xpm nō bꝫ q̄ ſcāda
liſetur aut capiat̄ a dyabolo. Iuxta illud.
Cantabit vacuus corā latrone viator. Et
Gregorius dicit. Deꝑdari ꝯſiderat qui
theſauꝝ in via publice portat. Et ꝟe ſic eſt
quia paupes ſemp ſecuri ſunt. diuites au
tem nunq̄ꝫ. Iuxta illud Leuitici. Terre/
bit eos ſonitus folij volantꝫ. Et Job. xv.
Cum fuerit pax inimicicias ſuſpicantur.
Tertio venite p viam ſupererogationum. q̄
eſt via ſplendidior Math. xiiij. Dn̄e ſi tu
es iube me venire ad te ſup aquas. ad He
breos. xij. Curramus ad ꝑpoſitum nobis
certamen. Per viam mandatoꝝ vadit ad
xpm q̄ dat elemoſynā de ſupfluo. Luc. xi.
Date elemoſynā et oīa mūda ſunt vobis.
Sed p viam conſilioꝝ vadit ad chriſtum
q̄ non ſolum de ſupfluo ſed etiā de neceſſa
rio eam dat. Sicut illa vidua de qua ſal/
uator ait. Om̄es inquit diuites illð quod
ſupfluū eis erat miſerunt in gazophilaciū
hec aūt vidua miſit totum victū ſuū. Per
viam ſupererogatiōis vadit ad xpm q̄ non
ſolū amico ꝓximo indigēti in caſu neceſſi/
tatis dat. ſed etiā inimico ꝑſone ſue. extra
caſum etiā neceſſitatis bn̄ficia ſpūalia vel
corpalia largit̄. Iuxta illud. Si eſurierit
inimic⁹ tuus ciba illū. Et illð. Orate p pſe
quentib⁹ vos. vt ſitis pfecti ſic pr̄ vr̄ celeſtꝭ
Math. v. Sed q2 parū eſſet viam ſcire ſi
neſciret̄ modus incedēdi p eā. ideo neceſſa
rius eſt modus veniēdi. q̄ eſt triplex. Pri/
m⁹ ſcꝫ p fidē ꝟitatꝫ. Joh. vi. Nemo ꝑueni
re poſt me niſi pr̄ me⁹ traxerit eū. ſcꝫ p fidē
Scðus p amorē bonitatꝫ. Canti. ij. Veni
colūba mea in foraminib⁹ petre et cauernis
macerie. Tertius p opatōꝫ ꝟtutꝫ. Joh. iij.
Qui facit ꝟitatē venit ad lucē. Et Luc. ix.
Si q̄s venerit poſt me abneget ſemetipꝫ
et ſequatur me. Sed q2 parum eſſet ſcire
viam ⁊ modum incedendi per eam niſi ſcī

retur et terminꝰ vie. ideo ſequitur. ad me. Pro quo ſciendum ꝙ quidam veniunt ad chriſtum. quidam poſt chriſtum. quidam per chriſtum. Ad chriſtum veniũt, vt hic. Venite ad me. ſcʒ tanq̃ȝ ad magiſtrum docentẽ diſcipuli. audiẽdo fideliter. Et quid doces domine iheſu. Obſecro dic nobis. Et certe reſpondet ipẽ illud Iſaie. xlviij. Ego dominus deus tuus docens te vti/lia. Nõ dicit ſubtilia. vel curioſa. vt phi et alij vani. ſed vtilia. Que. Certe illa que deſcribunt Mathei. xxij. vbi querenti quod ſit mandatũ magnum in lege. Reſpondẽs dicit. Diliges dñm deum tuũ ex toto coꝛ/de tuo. ⁊ ex tota aĩa tua. et ex tota mẽte tua. et proxĩm tuũ ſicut teipſʒ. Ecce doctoꝛ vtil'. Docet adhuc ⁊ alia vtilia. vt tiere deũ. iuxta il/lud in ps. Venite filij audite me. timoꝛem dñi docebo vos. Ecce vtilioꝛ doctoꝛ. quia docet audire. et cum hoc timere. Docet in ſuper omnẽ modum ſeruiendi deo. Pro/uerbioꝝ. iiij. Audite filij diſciplinam pr̃is veſtri. Ecce doctoꝛ vtiliſſimus. Quam er/go adhuc ſcolaȝ melioꝛem expectamꝰ. aut cur inanum aurũ et argentum in ſtudijs expendimꝰ. cum habeamus tam ſufficien/tem et breuem doctrinã ad ſalutem. et magiſtrum liberalem et pium ſine precio do/centem. Hinc Iſaias arguens dicit. c. lv. Quare appenditis argentũ non in panibꝫ et laboꝛem veſtrũ non in ſaturitate. Se/cundi ſunt qui veniunt poſt chriſtum con/uerſantẽ tanq̃ȝ diſcipuli poſt pedagogum ipm imitando Math. iiij. Venite poſt me faciam vos fieri piſcatoꝛes hominũ. Ter/tij ſunt qui veniũt per chriſtum patienteȝ tanq̃ȝ p oſtiũ in ipm credẽdo. Io. xiiij. Nẽo poteſt venire poſt me ad patrem niſi p me Et Ioh. x. Ego ſum oſtium. Hijs omibꝫ poteſt dicere chriſtus. Ego ſum via diri/gens in cõuerſatõne. veritas inſtruens in predicatione. vita ad vitam eternam indu/cens in paſſione. Sed quia adhuc paruȝ eſſet viam ſcire et modum inueniendi. et terminũ. ſi nõ eſſȝ generalis admiſſio om/niũ indifferenter ad xpm. ideo addit omẽs Venite inquit ad me oẽs. Nõ eſt eñ acce/ptio pſonaꝝ apud deũ. ſed in omi gente q̃ bona agunt placitũ eſt deo. Actu. x. Unde apl's dicit ꝙ nõ eſt iudeus neq̃ȝ grecꝰ. non eſt diſtinctio aliq̃ in eccl'a ſʒ oẽs ſunt eq̃les p charitatẽ xpi. q̃ facit diuerſoꝝ coꝛ vnũ et aĩaȝ vnã. Vñ nulla eſt acceptio nec q̃ntuȝ ad etatẽ. qꝛ ita iuuenis ſicut ⁊ ſenex placȝ deo Nec eſt diſtinctio q̃ntũ ad ꝯditiõeȝ ſapie. qꝛ ita ſapiens ſicut inſipiens ſeu ſimplex. Nec q̃ntũ ad ꝯditiõem diuitiaꝝ. qꝛ ita di/ues ſicut paup. Nec q̃ntũ ad generis nobili/tatẽ. qꝛ ita ſeruꝰ ſicut ⁊ dñs. Nec q̃ntũ ad cõ/ditionẽ ſexꝰ. qꝛ ita mulier ſicut vir. Nec q̃ntũ ad ꝯditionẽ quoꝛũcũq̃ȝ donoꝝ naturaliũ fortuitoꝝ vel gratuitoꝝ. qꝛ in fide xpi ſimꝰ in vnũ diues ⁊ paup. Io dr. Oẽs ergo veni/te ad aquas. omẽs venite. nullus remaneat in domo mundi hꝰ. ſed oẽs exite de domo patris veſtri. ſcʒ mundi. et de cognati/one coꝛpoꝛalis voluptatꝭ. et venite ad me Et tantum de primo.

¶ B

¶ Dixi ſecundo ꝙ in v̓bis premiſſis deſcribitur tedioſa ⁊ miſerabilis afflictio hoim q̃ dyabolus p pctm̃ eos fatigat. cũ dicitur Qui laboratꝭ ⁊ onerati eſtis. Certe vere dicit Salomon qꝛ miſeros facit pp̓los pec/catũ. Prouer. xiiij. Que maioꝛ miſeria q̃ȝ eſſe in laboꝛe. ⁊ cũ h̓ ſub onere. Duo ergo hic dicit de peccatoꝛe. Primo qꝛ laboꝛat. Secũdo qꝛ onerat. De laboꝛe dr̃ p ꝓphaȝ Iere. ix. Vt inique agerẽt laboꝛauerũt. Re/uera ſic eſt ꝙ nõ eſt aliq̃d opꝰ ſeculi in q̃ nõ opoꝛteat grauit laboꝛare hoieȝ Nã i ꝯgregatiõe ꝯſeruatiõe ⁊ pditõe diuitiaꝝ nõ ẽ niſi laboꝛ ⁊ afflictio ſpũs Eccs. i. Vidi oĩa que ſb ſole erãt. ⁊ ecce oĩa laboꝛ ⁊ afflictõ ſpũs Sil'r ĩ amoꝛe deliciaꝝ ⁊ ãbitõe honoꝝ ſe multum magnus eſt laboꝛ. ita vt dicãt re/probi. Laſſati ſumꝰ in via iniq̃tatis. Sa/pie. v. Et attẽde pl'a circa hunc maledictũ laboꝛẽ q̃ ẽ cũ oibꝫ peſſimis ꝯditõibꝫ. Nã la/boꝛ iſte ẽ durꝰ vilis. inutil'. iterminabil'. Durꝰ eſt laboꝛ iſte. qꝛ hoieȝ cũ oibꝫ viribꝫ fatigat eo ꝙ oẽs potẽtie tã exterioꝛes q̃ȝ iterioꝛes in eo ſuccũbũt ⁊ deficiunt ab opatiõibꝫ ſu/is. et ita fatigant ꝙ ad nulluȝ bonũ opus valẽt pcedere. Vñ demõẽs ſignificãtur p egyptios q̃ durꝭ laboꝛibꝫ affligebãt filios iſrl' illudẽtes eis. Illudũt demões pctõri ꝑmittẽtes delectatõȝ momẽtaneã. ⁊ ſoluẽtes cruciatũ etnũ. vñ Gre. Momẽtaneuȝ eſt quod delectat. eternu eſt quod cruciat. Sufficeret tñ ſi laboꝛ eẽt durꝰ. ſʒ tñ cũ h̓ pulcer ⁊ decoꝛꝰ aut honeſtꝰ. ſed ecce laboꝛ pctĩ ⁊ eiꝰ opus ẽ vile valde. Vñ de pctõre dr Sapie. xv. Luto vilioꝛ eſt vita eiꝰ. Et

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝑe valde ē vile. qꝛ ī die nouiſſimo ꝗlibet ſe
cure noīabit opus ſuū. vt faber ſutoꝛ ymo
ꝛ toꝛtoꝛ. pctōꝛ aūt nō audebit dicere opuſ
ſuū. Si em̄ aplus ꝓhibet ne malū opꝰ no
minet īnt vos. multo magꝭ coꝛā deo. Ter
tio iſtud ē opꝰ nō ſolū durū ꝛ vile. ſꝫ etiā va
nū ꝛ inutile. Si em̄ eēt vile ꝛ inhoneſtū ſꝫ
tn̄ vtile. aliqͣd eēt. ſꝫ ecce om̄ino inutile eſt
Iuxta illō Roma. vj. Quē fructū habuiſtꝭ
tūc in ꝗbꝫ nūc erubeſcitꝭ. Et Luce. v. Per
totā noctē laboꝛātes nihil cepimꝰ. Sapie
iij. Uana ē ſpes eoꝝ ꝛ laboꝛes eoꝝ īutiles
ꝛ acerbi. vt Boetiꝰ li. iij. de ꝯſolatu ꝓſa. vij.
dicit de voluptatibꝫ. Quarto ille moꝛbus
ꝙꝫ intollerabiles doloꝛes ꝗ̄ ꝗndā fructuꝫ
neꝗſſime fructū ſolet afferre comedentibꝫ
Un̄ Iſaias cōpat pctm̄ telis aranee. que
ſūt inutiles Iſa. lix. Telas aranee texuerūt
Eccī. xiiij. Om̄e opꝰ coꝛruptibile ī fine de
ficiet. ꝛ ꝗ opat̄ illō ibit cū illo. Sic Sam
ſon moꝛiēdo ꝛ ꝑuertēdo domū cū inimicꝭ
ſuis perijt cū illꝭ. Nec ſolū ē infructuoſuꝫ et
dānoſum ſꝫ etiā inqͥetū eſt eꝛnalr. Si em̄
eēt poſt opꝰ pcti quies aliqn̄ ꝛ ꝗd eſſꝫ. Sꝫ
ecce laboꝛ pctōꝝ interminabilꝭ erit Ꝑiere.
xvj. Seruietꝭ dis alienis ꝗ nō dabūt vob
requiē die ac nocte. Die ſcꝫ pn̄tꝭ vite. et no
cte ſcꝫ moꝛtꝭ. Un̄ ps. Laboꝛabit in eꝛnū ꝛ
viuet adhuc ī finē. Iō dꝛ Eccī. xviij. Cum
ꝯſummauerit hō tūc incipiet. ꝛ cū ꝗeuerit. i.
ꝗeſcere putauerit opabit̄. Sic accidit illi
diuiti Lu. xij. ꝗ poſtꝙ̄ laboꝛauit in cōgre
gādis diuitijſ. ꝛ credidit ſe ꝗeſcere dictū ē
ei. Stulte hac nocte demōes repetēt aīaꝫ
tuā a te. h̄ eſt dicere. De laboꝛe iſto ꝗ labo
raſti ꝯgregādo diuitias venies ad laboꝛē
ſuppliciōꝝ eꝛnoꝝ. Cū ḡ talꝭ ſit opꝰ pcti ita
laboꝛioſū ita duꝝ ita vile ita inutile ita dā
noſū ita intermiābile. merito ē fugiēdū ab
eo ad xp̄m. ſic agricola vel colanꝰ a tirāno
fugit ad māſuetū dn̄m. C De ſcd̄o ꝗd
dꝛ. Et onerati eſtꝭ. Sciēdū ꝙ pctm̄ eſt ni
mis gue ꝛ tm̄ ꝙ nec celū nec tr̄a ip̄m poꝛta
re potueꝛt. ſꝫ ſubito vt āgelꝰ peccauit pene
trādo celū ꝛ tr̄ā cecidit ī infernū. Iō d ipo
ſcribit̄ in ps. Qm̄ iniqͥtates mee ſupgreſſe
ſūt caput meū. ꝛ ſic onꝰ gue guare ſunt ſup
me. Expōit Inno. Sic onꝰ gue guate ſunt
qꝛ iugū diaboli nec leue nec ſuaue ē ſꝫ gra
uat. ꝛ dic̄ guate ſūt ſup me. i. guit impſſe et
guātes. guit depmētes et manētes ſūt ſup
me. vn̄ Iob. vij. dꝛ. Quare me poſuiſti ꝯtͥ
tibi. ꝛ factꝰ ſum mihi metip̄i guis Iſa. lviij
Solue faſciculos depmētes. Sꝫ querit
Inno. vn̄ ē ꝙ hō poꝛtat tm̄ onꝰ ꝛ tn̄ n̄ ſētit
Rn̄det ꝙ iō. qꝛ aut ē moꝛtuꝰ aut ebꝛiꝰ vl̄ fu
rioſus. vn̄ pctōꝛ ē ſic̄ ſimea ꝗ nō ſētit plotā
ſibi alligatā ꝙdiu ſedet vl̄ iacet. ſꝫ cū vult
ſurſū aſcēdere tūc plota trahit eā ꝙ īntdū
cogit̄ cadere. ſic pctōꝛ hodie n̄ ſētit onꝰ pcti
ſꝫ cū voluerit aſcēdere ī celū tc̄ pctm̄ trahet
eū ī infernū. Iob. xxj. In pūcto ad īfernū
deſcēdēt. Iō ꝓpha āmonet di. Diſrūpāꝰ vi
cula eoꝝ. ꝛ ꝓiciāꝰ a nob iugū ipoꝝ. ſ. demo
nū. Duo dic̄. ſcꝫ vinculū ꝛ iugū. qꝛ ſm̄ In
noc. iſta duo ſūt in ꝗlibꝫ pctō. aut vīculū. i.
amoꝛ cupiditatꝭ. aut iugū timoꝛꝭ. Uīculū
ē amoꝛ male accēdēs ꝗ trahimur ad pctm̄
ꝛ ad illicita. timoꝛ eſt iugū male hūiliās ꝗ
ꝑmimur ꝛ r̄trahimur ne faciāꝰ vtilia Utrū
ꝙꝫ ḡ abiciēdū ē a nob. Iuxta illō apl̄i He
bꝛe. xij. Deponētes oē pōdꝰ ꝛ circūſtās nos
pctm̄ ꝑ patiētiā currāꝰ ad ꝓpoſitū nob cer
tamē aſpiciētes ī auctoꝛē fidei ꝛ ꝯſūmato
rē ihm̄ xp̄m. Duo ꝑcipit. ꝛ fugā mali ꝛ ꝓpo
ſitū boni. h̄ ē dicere. decliāte a malo ꝛ facite
bonū. q. d. Reiecto ope diaboli ꝗd ē opꝰ gͥ
ue ꝛ laboꝛioſū. aſſumite opꝰ dī ꝗd ē ſuaue ꝛ
leue. vn̄ Mādata xp̄i guia n̄ ſūt. dꝛ. i. Iob
v. Et ꝟe n̄ ſūt guia. qꝛ ſurſū hoīeꝫ ferūt nō
deoꝛſū depmūt. vn̄ ſūt ſic̄ ale auiū. ꝗ lꝫ gra
ues ſint ī ſe. tn̄ aues n̄ ſētiūt eas ſibi gues
ſꝫ leues. Et ſic̄ baculꝰ ꝗ iuuat hoīeꝫ ad eū
dū. ꝗ lꝫ videat̄ in ſe pōderoſus ē tn̄ leuis.
Sic eſt de ꝑceptꝭ dei. iō currāmꝰ ad xp̄m
om̄i excuſatōe ſemota. cū nō hēmꝰ aliquā
occaſionē excuſādi. vt dictū eſt. D

Dixi tertio ꝙ in ꝟbis ꝓmiſſis tāgit̄ deſiderabilis
ꝯſolatō ꝗ ſaluatoꝛ ad ſe venietes tāꝙ̄ ſuos
fideles ſeruos ꝯſolari ſe obligat. ꝛ ego re
ficiā vos. Dic̄ h̄ Hoꝛra ſup iſto ꝟbo. ꝙ xp̄s
ꝓmittit ꝯſolari ſuos triplici cibo. ſ. doctri
ne. eucharistie. ꝛ glꝛe. Et ꝟe maria ꝯſolatō
ꝗ maioꝛ neqͭt ītelligi. cū īdudat oēs alias
ſiue ſint ſm̄ natāꝫ. ſiue ſm̄ foꝛtunā ſiue ſm̄
grāꝫ. Si tn̄ volūꝰ loꝗ ꝓpe ad lr̄āꝫ ſm̄ illud
tp̄s ꝗ xp̄s loꝗbat̄ ꝟba iſta ad diſcipulos ꝛ
alios pctōꝛes. tūc refectio iſta accipiēda ē
ſm̄ ſignificatōꝫ ꝓximā ꝛ īmediatā īntētiōis
xp̄i. Intēdebat em̄ xp̄s tūc ad ſe ꝯuerſos
recipe ꝑ baptiſmi ſacramētū ꝛ miſſionem
ſp̄ūſſancti. De qua refectōe ꝯueniēter ꝓe
dixit ꝓpha in pſalmo. xxij. dicens. Super

aquā refectōis educauit me. aīaꝫ meā con
uertit. Dicit Inno. q̄rtꝰ ꝙ aq̄ refectiōis ibi
ſignificat baptiſmū ad lr̄aꝫ. qꝛ ī aq̄ fit. Sꝫ
aq̄ refectōis dr̄ duobꝫ modis. qꝛ reficere ē
reformare. ꝛ reficere ē ſatiare. Baptiſmꝰ ḡ
reficit. i. reformat ſil'itudinē dei. quā dya/
bolꝰ deformauerat ꝑ pctm̄. Iſa. j. Lauami
ꝛ mū di eſtote. Glo. lauami aqua baptiſmi
Et Zach. xiij. dr̄. Erit fons patens domui
Dauid in ablutōꝫ pctōꝝ ꝛ mēſtruate. Itē
baptiſmꝰ reficit. i. ſatiat. qꝛ in baptiſmo da
tur ſpūſſctūs q̄ replet et ſatiat. Q: aūt dat̄
ſpūſſanctꝰ ī baptiſmo hēt̄ Math. iij. Ipe
vos baptiſabit ſpūſancto ꝛ igni. Q: ſpūſ/
ſanctꝰ repleat habet̄ Actu. ij. Repleti ſunt
oēs ſpūſctō. De hac duplici refectōe ha
bet̄ Actu. ij. vbi Petrꝰ dixit. Pn̄iaꝫ agite.
et baptiſet̄ vnuſq̄ſqꝫ in noīe dn̄i noſtri ihu
xpi in remiſſionē pctōꝝ. ꝛ accipietis donū
ſpūſſancti. In remiſſionē pctōꝝ. ecce pri/
mū. accipietis. ecce ſcđum. Sup hanc ḡ
aquā refectiōis. dicit iuſtus educauit me
ſic̄ pueꝝ. fidei nutrimēto. q̄i di. recepto ſa/
cramēto baptiſmi q̄i fundam̄to. paulatim
alia ſacramēta recepi q̄ nutriūt aīaꝫ Aba/
cuc. ij. Qui incredulus eſt nō erit aīa eius
recta in ſemetipo. Iuſtꝰ aūt in fide ſua vi/
uet. Ezech. xlvij. Aque deſcēdebāt ad latꝰ
templi dextrū. et poſt ſubiūgit. oīs aīa
viuens ad quā ꝑuenerit torrens iſte viuet
Et ideo dicit bn̄ ꝙ ſup hāc aquā educauit
me dn̄s. Ad q̄d aūt valeat iſta refectio ſta
tim ſubdit̄. animā meā ad ſe ꝯuertit. vt ſcꝫ
mūdanis opibꝫ nō inſudet vel nō intēdat.
quo minꝰ ad eū libere poſſit currere. Sic
ꝯuerterat aplim q̄ de ſe dicebat Hebre. xiij
Nō habemꝰ h̄ manentē ciuitatē. ſꝫ futurā
inq̄rimꝰ. Hec ḡ bona eſt refectio q̄ ita men
tē ſaciat dulcedine dei in pn̄ti vt obliuiſca
tur delectationē ſeculi. Phil. iij. Oīa ar
bitror vt ſtercora vt xp̄m lucrifaciā. Si xo
volumꝰ loq̄ de refectōe fut̄e gl'e. tūc nō mi
nus eſt veꝝ q̄d xp̄s ꝑmittēs dicit. ꝛ ego re
ficiā vos. Nā eodē mō refectuꝝ ſe ꝑmittit
vt dictū eſt ꝑmo. qꝛ reficiet electos in et̄na
gl'a. i. reformabit de miſeria ī gl'iaꝫ. de cor/
ruptiōe ī incorruptōeꝫ. de imꝑfectōe ad ꝑ
fectionē. de ſpeculo et enigmate ad clarā vi
ſionē. Iuxta illud Reformabit corpꝰ hūili
tat̄ nr̄e ꝯfiguratū corpi claritat̄ ſue. Phi
lippen. iij. Hoc āt fiet cū corruptibile h̄ in/
duerit incorruptōeꝫ. ꝛ mortale h̄ induerit

immortalitatē. Et iterū. Cum venerit q̄d
ꝑfectū eſt. euacuabit̄ quod ex parte eſt. Et
iteꝝ. Videmꝰ nunc ꝑ ſpeculū in enigmate
tūc aūt facie ad faciē. Ecce refectio. id ē. re
formatio ꝑfecta. Scđo ī futo reficiet. i. ſa/
tiabit totū hoīeꝫ Iuxta illud ps. Satia/
bor cum apparuerit gl'a tua. Vbi dicit In
nocentiꝰ ꝙ hec ſatietas erit in impletione
deſideriorū ꝑfecta. Ps. Qui replet in bo/
nis deſideriū tuū. Quando aūt erit ſacie/
tas hec aut vbi. ſtatim dicit. Cum apparu/
erit gloria tua. ſcꝫ cuilibet iuſto in ſe et in
alijs. j. Ioh. iij. Kmi. nūc filij dei ſumꝰ. ſed
nondū apparuit q̄d erimꝰ. Cum aūt appa/
ruerit ſimiles ei erimus. Ad quā gloriam
nos perducat ihs xp̄s Amen.

Dominica ſeptuageſime. I
Sermo. XXXIIII.

Simile eſt regnū
celoꝝ homini p̄rifamilias Mat.
xx. Dominica hodierna diuerſi/
mode a diuerſis appellat̄. Nā vulgares no
ſtri vocant eam antiquū carniſpriuiū. Eo
ꝙ ab hac dominica antiqui patres diſpo/
nebant ſe ad ieiuniū q̄drageſime. Vnde ꝛ
nuptiaꝝ ſolēnitates ꝛ cātica leticie obmit/
tebant. vt animū ſuū ad dignos penitētie
fructus ꝑagēdos in q̄drageſima aſſuefa/
cerent. Multa etiā in cibis extūc obmitte
bāt. qꝛ carnes de cetero nō comedebāt. ſꝫ
tm̄ oua et lacticinia. q̄bꝫ vtebantur vſqꝫ ad
octo dies. Poſt hoc autē a dn̄ica Exurge.
īmediate ſequenti obmiſſo eſu ouorum ſo
lū lacte vtebāt̄ vſqꝫ ad dn̄icā Eſto mihi. in
qua dominica deinceps omnia obmiſert̄.
Quia ergo in hac dominica carnibus pri
uabantur. Ideo carniſpriuiū antiquorū
patrum appellatur. Quē modū adhuc gre
coꝝ eccleſia obſeruat. Alij autem appellāt
hāc dn̄icaꝫ ſeptuageſimam. vt lr̄ati ꝛ ſpūa
les. Pro eo ꝙ in ea recolit̄ captiuitas. lxx.
annoꝝ q̄bꝫ iudei capti. ducti ſunt in babi/
lonē ꝑ Nabuchodonoſor regē Aſſiriorū.
vt habetur. iiij. Reg. vltimo. Et. j. Eſdre. v
cap. Sub Ioachim rege Iuda. et poſtea
ſub Sedechia eius ſucceſſore. Vbi filij
iſrahel in maxia triſticia exiſtentes. habi/
tabāt ſup flumia babilonis. facietes tugu
ria. ꝛ ſuſpendentes cytharas ꝛ liras ſuas.
q̄bꝫ laudare deū in terra ſua ꝯſueuerāt in
ſalicibꝫ et alijs arboribꝫ. Iuxta illud ī ps.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN